

Medlem har Uret. Dersom vi fra alle Bedkommendes Side fandt en aaben Imødekommen til at afløse paa blot nogenlunde billige Bilkaar, dersom vi fandt en Imødekommen til at taxere efter hvad de Mand, der overtage Gaardene, majsommeligten og tarveligten kunne leve af, istedetfor en Tilbøielighed til at benytte den vorende Befolkning til at opfrue Priserne langt ud over, hvad man nogensinde tidligere har kunnet faae, dersom, siger jeg, vi havde truffet en saadan Imødekommen, saa behøvede vi ikke at gjøre os Umage for at definnere Taxationsreglerne, men vi have ikke fundet en saadan Imødekommen. Vi have idag fra Ministerbanken hørt et Foredrag, om hvilket jeg tør sige, at, om Noget skal bringe til at opfrue Priserne, om Noget under nærværende Omstændigheder kan give Miskønie og Usikkerhed i Landet; saa er det Foredrag af den Art (Ja!); jeg skal senere komme tilbage dertil. Man kan altsaa ikke finde det urimeligt, at vi stille os hen paa Lovudviklingsgebetet, og der holder jeg mig til min ærede Ven fra Bogense (Jesper sen), som mener, at Udviklingen ikke er død hen, at den kan gaae for sig. (Jesper sen: Men den duer ikke!). Vi holde os paa dette Gebet ikke som det endelige Formaal, men som et brugbart Gjennemgangsled for at vinde en Forbedring. Det ærede Medlem er meget redebon med at ville gaae til de yderste Grændser, men jeg beklager, at uheldige Venner ofte ere farligere end de værste Fjender, thi han nægter altid sin Hjælp, naar man skal have Midlerne til at naae Maalet, og naaes det saa ikke, saa siger han: hvorfor gif I ikke en anden Vej, og spørger man ham da, hvorfor han ikke gaaer den Vej, og vi skulle følge ham paa den, som jeg i de sidste Aar har gjort et Par Gange, saa siger han, at det ikke er for ham at vise Vej eller at finde nye Veje; — det er kun for ham at lægge Hindringer iveien for dem, der ville gaae en ny Vej. (Jesper sen: Jeg vil gaae med Loven om Selv eiendoms Fremme). Det er allerede godt at høre, at her er et Medlem, som vil gaae med Loven om Selv eiendoms Fremme; der er Mange, som ville det, men til en dyr Priis. Vil det ærede Medlem være med til en passende Priis? (Jesper sen: Ja! — En

Stemme: Ja, passende!). Ja derom er det, det Hele dreier sig.

Det var nu een Ting, hvorom jeg ikke var enig med den ærede Taler; en anden Ting hørte jeg derimod af hans Mund, som gav mig en stor Tilfredsstillelse, og det var, at, medens han endnu stod paa det naive borgerlige Standpunkt, førend han selv kom til at bestyre et Gods, tænkte han i dette Forhold som jeg, — saaledes udtrykte han sig omtrent —, nu er han derimod kommen til en anden Erfjendelse. Jeg veed ikke, hvorledes det vilde gaae mig, hvis jeg blev Herremand, om jeg da vilde stifte Mening; han har gjort det, men jeg troer ikke, at hans Grunde derfor ere syldestgjørende, og jeg skal strax prøve een af dem. Han fremsførte som en Grund, der havde bragt ham til at opfatte Sagen omtrent som jeg, en Betragtning af Sædelighedsforholdet i Forbindelse med Interessesforholdet — jeg haaber ikke, at det er at spille med Død; men, sagde han, ved moden Overveielse og ved blandt Andet at høre hvad det ærede Medlem fra Bogense (Jesper sen) og min ærede kjøbenhavnste Nabo (Mourier) have sagt deels om den gamle Mand og den unge Enke, deels om de øvrige bedrøvelige Conseqventer, det kunde føre til, var han kommen paa den Tanke, at man maaskee, istedetfor at fremme Sædeligheden ved en Lov af denne Art, gjorde netop det Modsatte. Men nu spørger jeg de ærede Medlemmer, baade dem, som kjende Sagen, og dem, der ikke kjende den, men blot gaae ind paa den som paa et Tankeexperiment, om de Tilfælde, som det ærede Medlem her ved Siden af har opsamlet i sin Erfaring fra Acter, som have ligget for ham, have fundet Sted paa en Tid, hvor man ventede en Forandring i Loven i denne Retning, og om det altsaa i allermindeste Maade kunde anvendes som Exempler, jeg vil spørge, om det ikke er et overordentligt stort Misbrug, her at indføre saadanne høist bedrøvelige Sager, for at bruge dem som Bevismidler, og om man let kan gaae videre i Fordreielse af de Beviser, man bruger, end her er skeet. Det ærede Medlem sagde, at der var en Mulighed, en Sikkerhed for, at denne Mand, som iforveien havde staaet i